

[Knud Nielsen.]

hvad vi foreslog sidste år, ville den konserverative ordfører kunne finde frem til ved lidt undersøgelsesarbejde.

Det, vi sagde sidste år om vore forslag, var, at dette var blot en spæd begyndelse til en reform af uddannelsesstøtten, men at det, det gjaldt om, var at komme i gang. Her har vi indtrykket af, at der er tale om et tilbageskridt.

Hr. Enggaard udtrykte ligefrem glæde over kombinationen af stipendier og lån. Man må vel acceptere det som en nødvendighed i øjeblikket, at man har en sådan kombination, men derfra og til at være glad for det er der dog et stykke vej. Jeg vil spørge hr. Enggaard, om han virkelig tror, at en långivning til 10 pct.s rente vil få flere unge, der ikke hidtil har fået en uddannelse, ind i uddannelsessystemet.

Det glædede mig meget, at den radikale ordfører, hr. Valbak, principielt var enig i forslaget om fuld stipendiestøtte eller uddannelsesløn. Det tyder dog på en fremskridtsvenlig holdning, som måske senere kan udmøntes. Når hr. Valbak derefter fremstiller det således, at man med tiden vil gå ned til en 20 års grænse for forældreindtægtsens indflydelse på støtten, og at dette prioriteres højt, så synes jeg, det lyder lidt i retning af det, man populært kalder gas, øregas og øjenforblændelse. Hvorfor ikke gå ned til 18 år? Inden man har gennemført en fuld stipendieordning i hvert fald, så er jeg sikker på, at en myndighedsalder på 18 år vil være gennemført.

Hr. Kjær Rasmussen stillede et spørgsmål til mig om, hvordan vi ville skaffe midler til fuld stipendiestøtte, når vi samtidig vil opretholde alle de kapitalistiske samfundsindretninger — jeg tror, det var sådan, det blev udtrykt. Jeg tror ikke, dette er stedet at diskutere samfundsomvæltninger; jeg tror, det ville være muligt over en årrække at nå frem til fuld stipendiestøtte under det nuværende system dels gennem skattefinansiering, dels måske gennem en fondsfinansiering, som jeg i øvrigt også vil efterlyse ministerens stilling til. Men det er da klart, at visse samfundsreformer ville kunne fremme denne udvikling.

Knud Bro: Jeg er dybt bedrøvet over, at jeg ikke lever op til hr. Knud Niensens intel-

lektuelle forventninger, men vi har nu analyseret situationen så godt, som vi magter med de ringe midler, som er blevet os betroet, og når hr. Knud Nielsen siger, at det, vi siger, ikke har noget med sagen at gøre, så må det stå for hans egen regning. Jeg synes, de ting, han har sagt om demokratiseringsprocessen, mangler alting i klarhed; jeg synes, det nye i det, hr. Knud Nielsen sagde, var meget begrænset, jeg synes faktisk, at han begyndte på bunden og arbejdede sig langsomt nedefter i sit sidste indlæg.

Når hr. Knud Nielsen nemlig står herop og siger, at det forslag, man har stillet sidste år — vi skal altså læse det igennem igen, det har vi selvfølgelig allerede gjort — går ud på, at man skal anvende pengene til en sænkning af den grænse, hvor støttens afhængighed af forældreindkomsten ophører, har det så aldrig slået hr. Knud Nielsen, at en sænkning af denne grænse netop betyder, at man i samme grad eller måske i højere grad giver støtten til dem, der altid har fået støtte, og ikke til de unge fra arbejderklassen, som aldrig har fået støtte?

Må jeg ikke have lov til at sige med hensyn til den diskussion om stipendier, at hvis vi bare kunne dele pengene ud, så kunne vi da hurtigt blive enige. Men når vi ved, at vi har et økonomisk problem, har begrænsede midler og skal bruge de midler så godt som muligt, var det så ikke rimeligt at spørge dem, som havde fået den bedste uddannelse, et samfund kan give folk, og dem, som får de bedste lønninger, et samfund kan give folk, om de ikke godt ville hjælpe os en lille smule med at klare det for alle de andre?

Jeg synes også, det er påfaldende i en diskussion om demokratiseringen, hvor man ligesom lægger op til, at det er vort ansvar, at disse 90 pct. stadig væk ikke er kommet med, at man nævner, at fra 1948 og frem til i dag er den procent, der kommer fra arbejderhjem, kun steget med 2. Jeg må minde om, at socialdemokratiet har regeret i to tredjedele af denne periode. Men det synes jeg ikke er særlig interessant — bortset fra at det kan anvendes i en polemik om, hvorvidt den ene har forstået det ene eller det andet. Det interessante i det er, at levestandarden er væsentligt forbedret i denne periode, og støtten til uddan-